

Lietuvos Laisvės Kovotojų Sąjunga ir jos veiklos tolimesni uždaviniai

Jonas Burokas,

LLKS valdybos pirmininkas

Šiais metais minime 65-ąsias Lietuvos Laisvės Kovotojų Sąjungos (LLKS) metines, prisimename gūdžius okupacijų metus. Tai buvo aktyviausiai veikianti patriotinė organizacija, turinti per 5000 aktyvių narių, leidusi pogrindyme laikraštį "Laisvės Kovotojas" (10 tūkst egz. tiražu). Veikė radijo stotis "Laisvosios Lietuvos radijas", kuri sekmedieniais transliavo net iš Švedijos, todėl informacija apie Lietuvą skrido po visą Europą. Baigiantis I pasauliniam karui, LLKS vadovybė bolševizmą įvardina prieš Nr. 1, fašizmą - Nr. 2, Armiją krajovą - Nr. 3. Taigi LLKS veikė, tikėdamasi iškovoti Lietuvai laisvę, trimis frontais. LLKS istoriją ir jos narių kovą prieš okupantus plačiau apraše knygoje "Laisvės beieškant" vienas iš jos įkūrėjų dr. Algirdas Vokietaitis. Juozas Grušys savo knygose "LLKS 1940 - 2000 metai" ir "Laukti nebuvo kada" LLKS istoriją papildė. Pastarojoje knygoje Edvardas Burokas apraše LLKS įkūrimą Vorkutos lageryje. Dera priimti, kad A. Vokietaitis (po mirties), J. Grušys (po mirties) ir E. Burokas pagal LLKS valdybos teikimą už aktyvią kovą prieš okupantus buvo apdovanočiai Vyčio Kryžiaus ordinais.

Vienas pirmųjų LLKS narių, pakartojęs Juozo Lukšos žygdarbį, buvo aviacijos kapitonas Ignas Vylius. Jo 100-osios gimimo metinės buvo iškilmingai paminėtos Vilniaus įgulos Karininkų ramovėje. Savo tėvo veiklą, nepalaužiamą valią ir ryžtą ginti Tėvynę, jo žūtį, remdamasi dokumentine medžiaga, apraše kapitono duktė, LLKS narė Jūratė Vyliutė savo knygoje "Kapitono Igno bylą" ir "Brolis Vincentas". Plačiai LLKS veiklą nušvietė Mečislovas Treinys knygoje "Gyvenimas - meteoro skrydis", apraše aktyvaus LLKS nario, savo dėdės Antano Valiukėno, ižymaus publicisto, diplomuoto žurnalisto veiklą, kovą ir žūtį. Paminėtiniai ir kiti pirmieji LLKS nariai. Tai nukankinti sovietiniuose lageriuose Vytautas ir Zenonas Blynai, nelegalių spaudos leidėjai ir platintojai Jonas ir Adomas Mildažiai. Daug įdomių faktų apie LLKS sužinota susitikimuose su vienu jos kūrėju Jonu Jurkūnu bei Gražina Vokietaityte.

LLKS kovos nenutraukė visą oku-

pacinių laikotarpį. Jos nariai spaustino ir platino pogrindinę spaudą, ruošė politinius kalinius streikams ir sukiliimus, tapo Vorkutos, Intos lagerių sukilimų organizatoriais ir vadovais. Jie savo drąsa ir ryžtinga veikla sužlugdė sovietinių lagerių vergovinė sistemą. Čia verta minėti šiuos bebaimių vyrus: Stasį Ignatavičių, Vladą Šišką, Edvardą Buroką, Vytautą Vaineiki, Vytautą Svilą, Adomą Lukoševičių, Joną Valaitį, Sigitą Kilikevičių, Liudą Bručą, Egidijų Smetoną, Igną Uogintą, Povilą Zagrecką, Justą Šiliną, Vincą Korsaką ir daugelį kitų. Tai jų pasiaukojo ir drąsos dėka dešimtys tūkstančių politinių kalinių atgavo laisvę, nors patiemis už streikų organizavimą teko dar ilgus metus kalėti sustiprinto režimo kalėjimuose. Išsamiau LLKS narių veikla lageriuose aprašyta LLKS leidinio "Varpas" 127 numeryje. Čia pateikti autentiški atsišaukimai, raginantys priešintis priespaudai, tardymų protokolai, aprašyti iškovojimai.

Deja, gyvenimas nestovi vietoje. Daugelis kovotojų lageriuose prarado sveikatą ir šiuo metu atgulė amžinam poilsiu. Pastaraisiais metais netekome aktyvių narų Vinco Gurskio, Petro Averkos, Prano Makariūno, Justo Šilino, Ludo Bručo, Laimos Svilainienės, Vytauto Rutkauskio, poeto Vinco Korsako. Tebūna Jiems lengva Lietuvos žemelė. Jau sirgdamas V. Korsakas parašė:

*Mes buvom, mes esam, mes būsim
Ir neatsisakysim savo pareigos
Net didžiausios audros vėjo gūsy
Nepaliksmi Tėvynės vienos.
Mes kovojom už ją kaip galėjom:
Ginklu, žodžiu, daina,*

*Ir per tremti, kalėjimus éjom,
Kad jinai nepaliktų viena.
Mes tokiai ir toliau pasiliksim.
Eisim savo nubréžta vaga
Ir prieikus mes vélei ją ginsim.
Ginti ją - mūs šventa pareiga.*

Posmuose išsakyta pozicija išlieka LLKS veteranų ir naujai ištojusių širdyse, ipareigoja veikti, nes gajų sovietinė valktis dar tebegniuždo Tėvynės meilės, patriotizmo jausmus, dvasines vertėbes. Todėl LLKS valdyba 2005-05-04 organizavo LLKS 65 metų sukakties paminėjimą ne tik kalbomis, bet ir darbais. Ji ėmėsi iniciatyvos sutvarkyti Lietuvos karių savanorių kapus Rasų kapinėse. Dar 2004 metais, Vilniaus grižimo 65 metų proga, buvo restauruoti sutrupėjė, suežėjė karių kapų antkapiai, kryželiai, išgristi plytelėmis tarpukapiai ir takai. Šiais metais kilo idėja įamžinti nužudytu ministru pirminknį, generolu, laisvės kovotojų, visuomenės veikėjų, dvasininkų, partizanų vadų atminimą, kurių palaiakai dūla nežinomose vietose. Iškėlus iš karių kapų aplinkos civilų žmonių kapus, radosi laisvas plotas, kuriame buvo suprojektuoti ir pastatytu du paminklai-kenotafai, kurių granite iškaltos 82 asmenų, nukankintų sovietiniuose lageriuose bei kitose vietose, vardai ir pavardės.

Kenotafų pašventinimo apeigos vyko iškilmingai, išpūdingai. Gausiai susirinkusių dalyvių renginį papuošė pirmųjų klasių mokinukai, skautai, jaunieji šauliai, karrai, skambanti dūdų orkestro gedulinga muzika, nuaidėjė žuvusiųjų atminimui šūvių salvės. Ypatingai buvo sujaudinti ir dėkingi orga-

Brig. gen. Česlovas Jezerskas, prof. Vytautas Landsbergis, gen. mjr. Valdas Tutkus, LLKS valdybos pirmininkas Jonas Burokas, Saulių sąjungos vadas Juozas Širvinskas